

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.10.1969, sp. zn. 5 Tor 3/69, ECLI:CZ:NS:1969:5.TOR.3.1969.1

Číslo: 13/1970

Právní věta: Obviněný není osobou oprávněnou podat stížnost proti usnesení zvláštního senátu krajského soudu, jímž bylo po zrušení původního rozhodnutí v přezkumném řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. trestní stíhání zastaveno. Byl-li obviněný nesprávně poučen po zrušení původního rozhodnutí a po zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 17 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb., že má rovněž právo podat proti rozhodnutí o zastavení trestního stíhání stížnost a zmeškal-li v důsledku toho 15denní lhůtu v § 17 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb. uvedenou, ve které mohl žádat o pokračování v řízení, má možnost požádat o navrácení lhůty (§ 61 odst. 1 tr. ř. per analogiam).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.10.1969

Spisová značka: 5 Tor 3/69

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Lhůty, Navrácení lhůty, Rehabilitace soudní, Stížnost

Předpisy: 141/1961 Sb. § 61 odst. 1 82/1968 Sb. § 15 odst. 1
§ 17 odst. 2
§ 19 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 13/1970 sb. rozh.

Obviněný není osobou oprávněnou podat stížnost proti usnesení zvláštního senátu krajského soudu, jímž bylo po zrušení původního rozhodnutí v přezkumném řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. trestní stíhání zastaveno.

Byl-li obviněný nesprávně poučen po zrušení původního rozhodnutí a po zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 17 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb., že má rovněž právo podat proti rozhodnutí o zastavení trestního stíhání stížnost a zmeškal-li v důsledku toho 15denní lhůtu v § 17 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb. uvedenou, ve které mohl žádat o pokračování v řízení, má možnost požádat o navrácení lhůty (§ 61 odst. 1 tr. ř. per analogiam).

(Usnesení zvláštního senátu Nejvyššího soudu ze dne 24. září 1969 sp. zn. [5 Tor 3/69](#))

Zvláštní senát krajského soudu v Hradci Králové usnesením ze dne 6. března 1969 sp. zn. 12 Tr 428/68 zrušil jako vadný rozsudek býv. státního soudu v Praze z 19. července 1949 sp. zn. Or I 966/49 a trestní stíhání pro skutek uvedený v obžalobě a posouzený zvláštním senátem krajského soudu jako pokus trestného činu poškozování zájmů republiky v cizině podle § 8, § 112 tr. zák., zastavil podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu uvedeného v ustanovení § 172 odst. 1 písm. d) tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) tr. ř.

Zvláštní senát Nejvyššího soudu stížnost O. N. podanou proti tomuto usnesení zamítl.

Z odůvodnění:

Zvláštní senát krajského soudu zjistil v přezkumném řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb., že pravomocný odsuzující rozsudek býv. státního soudu v Praze z 19. července 1949 sp. zn. Or I 966/49 je vadný proto, že skutek obviněného byl kvalifikován přísněji než plynulo ze zákona. Pro tuto vadu přezkoumávaného rozsudku uvedenou v ustanovení § 15 odst. 1 písm. e) zák. č. 82/1968 Sb. zvláštního senátu krajského soudu zrušil citovaný pravomocný odsuzující rozsudek bývalého státního soudu a toto rozhodnutí nahradil výše uvedeným novým výrokem.

Zvláštní senát krajského soudu zrušil přezkoumávané původní rozhodnutí formou usnesení. Tento postup - pokud jde o formu rozhodnutí - je v rozporu s ustanovením § 15 odst. 1 zák. č. 82/1968 Sb., podle něhož, shledá-li soud, že přezkoumávané rozhodnutí je vadné proto, že existuje některý z taxativně stanovených důvodů uvedených pod písm. a) - f) citovaného zákonného ustanovení, zruší rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je vadné, a rozhodne sám ve věci rozsudkem. Ze znění tohoto ustanovení plyne, že rozhodnutí soudu podle § 15 odst. 1 zák. č. 82/1968 Sb. o zrušení přezkoumávaného rozsudku lze učinit jen formou rozsudku a nikoliv formou usnesení, jak to v daném případě nesprávně učinil zvláštní senát krajského soudu.

Soud musí rozhodovat vždy formou předepsanou výslovně zákonem, protože správné určení formy rozhodnutí není samoučelné. V daném případě byly na otázce formy rozhodnutí mimo jiné závislé druh opravného prostředku, poučení o něm a způsob přezkumného řízení provedeného z jeho podnětu.

V daném případě byl i výrok o zrušení původního rozhodnutí, pro nějž je předepsaná forma rozsudku, pojat do usnesení, ačkoliv touto formou bylo možno provést toliko rozhodnutí o zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) nebo b) tr. ř. (§ 17 odst. 2 věta druhá zák. č. 82/1968 Sb.). Tato nesprávná forma rozhodnutí ovlivnila v daném případě rozsah přezkumné povinnosti a další otázky s tím souvisící, jak je na ně výše poukázáno. Výrok o zastavení trestního stíhání obsažený v napadeném usnesení byl oprávněn napadnout stížností toliko prokurátor (§ 223 odst. 4 tr. ř.) a nikoliv též obviněný (§ 223 tr. ř., § 19 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb.). Tento mohl - došlo-li po zrušení vydaného rozsudku k zastavení trestního stíhání v důsledku promlčení nebo amnestie, požádat do patnácti dnů ode dne, kdy mu bylo usnesení o zastavení oznámeno, aby se v řízení pokračovalo. Takto měl být také obviněný poučen s ohledem na formu napadeného rozhodnutí o možnosti napadnout je opravným prostředkem a o podmínkách, za nichž mohl požadovat, aby se v trestním stíhání po jeho zastavení pokračovalo.

Napadené rozhodnutí je opatřeno poučením, které nevychází po obsahové stránce ze znění zákona a jeho formulace mohla vést obviněného naopak k domněnce, že i on je oprávněnou osobou k podání stížnosti proti napadenému usnesení a že kromě tohoto oprávnění má možnost požádat do patnácti dnů ode dne, kdy mu bylo usnesení o zastavení oznámeno, aby se v řízení pokračovalo.

O. N. tedy nebyl oprávněnou osobou k podání stížnosti proti výroku napadeného usnesení o zastavení trestního stíhání, a proto - když v této věci nejde při vadném poučení o případ v ustanovení § 148

odst. 2 tr. ř. - bylo nutno jeho stížnost podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnout.

Vzhledem k tomu, že obviněný, jak se naznačuje z obsahu spisu a povahy uvedeného vadného poučení o opravném prostředku, zmeškal patnáctidenní lhůtu k podání žádosti, aby se v řízení po zastavení trestního stíhání pokračovalo, má možnost požádat o navrácení lhůty (§ 61 odst. 1 tr. ř. per analogiam). Podle citovaného zákonného ustanovení zamešká-li obviněný nebo jeho zástupce z důležitých důvodů lhůtu k podání opravného prostředku, povolí mu orgán, jemuž přísluší o opravném prostředku rozhodovat, navrácení lhůty. O navrácení lhůty je třeba požádat do tří dnů od pominutí překážky, t. j. v daném případě do tří dnů ode dne, kdy mu bylo toto rozhodnutí oznámeno. Nebyl-li opravný prostředek ještě podán (v daném případě žádost, aby se v řízení pokračovalo), je třeba jej se žádostí spojit.